Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)

21. juni 2023 *

»Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – gennemførelsesforordning (EU) 2021/546 – indførelse af en endelig antidumpingtold – artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 – definition af den pågældende vare – fastsættelse af den normale værdi – artikel 2, stk. 6a, i forordning nr. 2016/1036 – rapport, hvori det konstateres, at der foreligger væsentlige fordrejninger i eksportlandet – bevisbyrde – anvendelse af et repræsentativt land – artikel 3, stk. 1, 2, 3, 5 og 6, i forordning 2016/1036 – skade – økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation – ret til forsvar – princippet om god forvaltningsskik«

I sag T-326/21,

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd, Qingyuan (Kina),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, Yuan Tan Town (Kina),

ved advokaterne M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico og G. Falla,

sagsøgere,

støttet af:

Airoldi Metalli SpA, Molteno (Italien), ved advokaterne M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta og V. Villante,

intervenient

mod

Europa-Kommissionen ved G. Luengo, P. Němečková og A. Spina, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

Europa-Parlamentet ved A. Neergaard, M. Peternel og L. Stefani, som befuldmægtigede,

intervenient

* Processprog: italiensk.

har

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne R. da Silva Passos, S. Gervasoni (refererende dommer), I. Reine og T. Pynnä,

justitssekretær: fuldmægtig P. Nuñez Ruiz,

på grundlag af den skriftlige forhandling

efter retsmødet den 16. januar 2023,

afsagt følgende

Dom[1]

1 Med deres søgsmål har sagsøgerne, Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, dels, på grundlag af artikel 263 TEUF, nedlagt principal påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/546 af 29. marts 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2021, L 109, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«), for så vidt som den vedrører disse selskaber, og subsidiær påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«), dels, på grundlag af artikel 268 TEUF, nedlagt påstand om erstatning for den skade, som selskaberne angiveligt har lidt ved anvendelsen af den anfægtede forordning og grundforordningen.

I. Sagens baggrund

2 Sagsøgerne er selskaber stiftet efter kinesisk ret, som driver virksomhed inden for sektoren for fremstilling af halvfabrikata af aluminium, og som producerer og eksporterer ekstruderet aluminium til Den Europæiske Union.

3 Den 3. januar 2020 indgav sammenslutningen European Aluminium, der tegnede sig for mere end 25% af den samlede produktion af ekstruderet aluminium i Unionen, en klage til Europa-Kommissionen vedrørende dumping og den deraf følgende materielle skade.

4 Den 14. februar 2020 offentliggjorde Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 5 en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, C 51, s. 26).

5 Den vare, der var genstand for undersøgelsen vedrørende dumping og den efterfølgende skade, var »stænger, profiler (også hule), rør, ikke samlede, også forarbejdet til brug i konstruktioner (f.eks. afkortede, borede, bøjede, skråtskårne, med gevind), fremstillet af en aluminium, også legeret, der

[1] – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

indeholder mindre end 99,3% aluminium«. Denne vare indbefattede de varer, der almindeligvis benævnes »ekstruderet aluminium« under henvisning til deres mest almindelige fremstillingsproces, selv om de også kunne fremstilles ved andre fremstillingsprocesser såsom valsning, smedning eller støbning.

6 Undersøgelsen vedrørende dumping og den efterfølgende skade omfattede perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

7 Ved skrivelse af 26. februar 2020 inkluderede Kommissionen sagsøgerne i den stikprøve af eksporterende producenter, der blev taget i betragtning i dens analyse.

8 Den 6. april og den 29. maj 2020 fremkom sagsøgerne med bemærkninger. Mellem den 6. og den 29. april 2020 tilsendte sagsøgerne Kommissionen de pågældende spørgeskemaer i udfyldt stand sammen med de bilag, der indeholdt de krævede oplysninger. Den 3., 5. og 12. juni 2020 blev der foretaget en række krydstjek uden kontrolbesøg med henblik på gennemgang af de fremlagte regnskabsdokumenter og fremlæggelse af andre dokumenter.

9 Efter en anmodning fra European Aluminium vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2020/1215 af 21. august 2020 om at gøre importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering (EUT 2020, L 275, s. 16). Den 30. september 2020 anlagde sagsøgerne et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF til prøvelse af denne gennemførelsesforordning. Ved kendelse af 22. december 2021, Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen (T-604/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:952), fastslog Retten, at det var ufornødent at træffe afgørelse i dette søgsmål, idet søgsmålsinteressen var bortfaldet.

10 Den 22. september 2020 underrettede Kommissionen sagsøgerne om, at der muligvis ville blive indført en midlertidig antidumpingtold. Den 25. september 2020 fremsatte sagsøgerne nye bemærkninger.

11 Den 12. oktober 2020 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2020/1428 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 336, s. 8, herefter »den midlertidige forordning«). Den midlertidige antidumpingtold, der blev pålagt sagsøgerne, var på 30,4%.

12 Den 14. december 2020 anlagde sagsøgerne et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF til prøvelse af den midlertidige forordning. Ved kendelse af 22. december 2021, Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen (T-725/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:957), afviste Retten dette søgsmål fra realitetsbehandling.

13 Den 22. december 2020 tilsendte Kommissionen sagsøgerne den endelige fremlæggelse af oplysninger, der indeholdt de faktiske omstændigheder og betragtninger, som den havde fundet væsentlige, og på grundlag af hvilke den var ved at pålægge en endelig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina. Sagsøgerne fremsatte deres bemærkninger til denne endelige fremlæggelse af oplysninger den 7. januar 2021.

14 Den 8. februar 2021 vedtog Kommissionen en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger, som blev fremsendt til de interesserede parter for at påvise, at EU-markedet efter Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen kun omfattede 27 medlemsstater. Sagsøgerne fremsatte deres bemærkninger til denne supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger den 16. februar 2021.

15 Den 29. marts 2021 vedtog Kommissionen den anfægtede forordning. I den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 2, blev den endelige antidumpingtold, der blev pålagt sagsøgerne, fastsat til 21,2%.

II. Parternes påstande

16 Sagsøgerne har, støttet af Airoldi Metalli SpA (herefter »Airoldi«), nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører dem.

– Subsidiært annulleres grundforordningen.

– Kommissionen tilpligtes at erstatte den skade, der er forvoldt ved anvendelsen af grundforordningen og den anfægtede forordning.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

17 Kommissionen har, støttet af Europa-Parlamentet, nedlagt følgende påstande:

– Erstatningssøgsmålet afvises.

– Annullationssøgsmålet til prøvelse af grundforordningen afvises, eller under alle omstændigheder frifindelse.

– Frifindelse i annullationssøgsmålet til prøvelse af den anfægtede forordning.

– Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

[*udelades*]

A. Den første påstand om annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrører sagsøgerne

33 Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne fremsat fem anbringender, der i det væsentlige kan sammenfattes som følger:

– Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, og at der er begået magtfordrejning.

– Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar, og at Kommissionen begik en række fejl ved definitionen af den pågældende vare, ved konstateringen af, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, ved fastlæggelsen af det repræsentative land og ved fastsættelsen af den normale værdi.

– Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en række fejl, da den konkluderede, at EU-erhvervsgrenen havde lidt skade, og at der forelå en årsagsforbindelse.

– Med det fjerde og det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af folkeretten, af sagsøgernes grundlæggende rettigheder og af konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950 (herefter »EMRK«).

[*udelades*]

1. Det andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar, og at Kommissionen begik en række fejl ved definitionen af den pågældende vare, ved konstateringen af, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, ved fastlæggelsen af det repræsentative land og ved fastsættelsen af den normale værdi

44 Det andet anbringende er støttet på syv led, som i det væsentlige vedrører for det første en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar, for det andet og det tredje, som skal behandles samlet, en række fejl ved definitionen af den pågældende vare, for det fjerde en række fejl ved konstateringen af, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, for det femte og det sjette, som skal behandles samlet, et upassende valg af Tyrkiet som repræsentativt land, og for det syvende en fejlagtig fastsættelse af den normale værdi.

[*udelades*]

a) Definitionen af den pågældende vare

55 Sagsøgerne har under deres andet og tredje led kritiseret Kommissionen for, at den fandt, at ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina var én og samme vare. Kommissionen anvendte en fejlagtig teknik, nemlig den »fysisk-kemiske« vurdering, og overskred grænserne for sin skønsmargen ved definitionen af den pågældende vare. Sagsøgerne har anført, at de producerer tusindvis af typer af ekstruderet aluminium, og at der derfor bør foretages en række sondringer, da den koncern, sagsøgerne indgår i, er aktiv inden for markedsnicher, der ikke er dækket af EU-producenterne.

56 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 1 med overskriften »Principper«, som i stk. 1 omhandler »enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade«, at en antidumpingundersøgelse vedrører en bestemt vare. Denne »pågældende vare« er blevet defineret af EU-institutionerne ved indledningen af denne undersøgelse. I grundforordningens artikel 1, stk. 4, defineres den »samme vare« desuden som en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der – om end den ikke i enhver henseende er mage til – har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

57 Det følger af fast retspraksis, at definitionen af den pågældende vare som led i en antidumpingundersøgelse skal hjælpe ved udarbejdelsen af listen over de varer, som i givet fald skal pålægges en antidumpingtold. Med henblik herpå kan institutionerne tage hensyn til flere faktorer, såsom bl.a. varens fysiske, tekniske og kemiske egenskaber samt dens anvendelse, substituerbarhed, forbrugernes opfattelse heraf, forhandlingskanalerne, fremstillingsprocessen, produktionsomkostningerne og kvaliteten (dom af 13.9.2010, Whirlpool Europe mod Rådet, T-314/06, EU:T:2010:390, præmis 138, og af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, præmis 329).

58 Det følger heraf, at varer, der ikke er identiske, under visse omstændigheder kan sammenlægges under den samme definition af den pågældende vare og samlet gøres til genstand for en antidumpingundersøgelse. Grundforordningen indebærer ikke i sig selv, at begrebet »den pågældende vare« nødvendigvis omhandler et homogent hele, som består af de samme varer (jf. analogt dom af 17.3.2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, præmis 42). Definitionen af den »pågældende vare« ved indledningen af undersøgelsen forbyder ikke EU-institutionerne at opdele denne vare i typer eller i særskilte varemodeller og at basere sig på sammenligninger mellem varens pris på markedet i Unionen og importprisen, model for model eller type for type (jf. analogt dom af 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mos Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2017:269, præmis 59).

59 Et udsagn om, at den pågældende vare er dårligt defineret, bør desuden baseres på argumenter, der viser, enten at institutionerne har foretaget en urigtig vurdering af de faktorer, som de har anset for relevante, eller at anvendelsen af andre og mere relevante faktorer gjorde det nødvendigt at begrænse definitionen af den pågældende vare (dom af 13.9.2010, Whirlpool Europe mod Rådet, T-314/06, EU:T:2010:390, præmis 141).

60 Inden for denne kontrolramme skal der tages hensyn til, at EU's institutioner på området for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har vide skønsbeføjelser som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, som de skal undersøge (jf. dom af 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, præmis 63 og den deri nævnte retspraksis). Det gælder i denne henseende, at eftersom det allerede er blevet fastslået, at fastlæggelsen af den samme vare henhører under udøvelsen af de vide skønsbeføjelser, som institutionerne er tillagt, og derfor er genstand for en begrænset efterprøvelse, skal den samme fremgangsmåde følges hvad angår efterprøvelsen af, om fastlæggelsen af den pågældende vare er velbegrundet (dom af 10.10.2012, Gem-Year og Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) mod Rådet, T-172/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:532, præmis 62).

61 Som sagsøgerne med rette har fremhævet, er Kommissionens skønsbeføjelse i denne henseende imidlertid ikke ubegrænset. Kommissionens vurderinger er underlagt Rettens kontrol, som i denne sammenhæng angår en efterprøvelse af, om de gældende retsregler er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt om der foreligger en åbenbar fejl i vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (jf. dom af 17.12.2008, HEG og Graphite India mod Rådet, T-462/04, EU:T:2008:586, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis).

62 Det skal derfor undersøges, om Kommissionen i det foreliggende tilfælde har overskredet sin vide skønsbeføjelse ved som den pågældende vare at anse »stænger, profiler (også hule), rør, ikke samlede, også forarbejdet til brug i konstruktioner (f.eks. afkortede, borede, bøjede, skråtskårne, med gevind), fremstillet af en aluminium, også legeret, der indeholder mindre end 99,3% aluminium«, der almindeligvis benævnes »ekstruderet aluminium« (jf. 38. og 40. betragtning til

den midlertidige forordning, som blev bekræftet i 94. betragtning til den anfægtede forordning, med forbehold af de supplerende oplysninger, der er indeholdt i 90.-93. betragtning til sidstnævnte forordning). Kommissionen fremhævede, at den pågældende vare skulle behandles som én og samme vare (56. og 197. betragtning til den anfægtede forordning).

63 Kommissionen begrundede dette valg i 56. betragtning til den anfægtede forordning med, at de varer, der var omfattet af definitionen af den pågældende vare, havde de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber som sidstnævnte vare.

64 Med hensyn til den metode, der blev anvendt til at definere den pågældende vare, skal det bemærkes, at Kommissionen i 56. og 69. betragtning til den anfægtede forordning præciserede, at selv om visse ekstruderede produkter kun kunne bruges til en specifik anvendelse, skyldtes dette, at disse varer var fremstillet efter mål og udtrykkeligt fremstillet til det formål, hvortil de var bestemt. Kommissionen tog hensyn til den omstændighed, at der gennem handelspraksis var blevet indført en række sondringer, herunder mellem hårde og bløde legeringer, profiler af mellemstor og stor størrelse, standardprofiler og særlige profiler og ekstruderinger, der skal anvendes til en specifik anvendelse. Selv om mange producenter er til stede i flere af disse segmenter, producerer de dog i overensstemmelse med deres maskiners tekniske egenskaber og på grundlag af deres forskellige kunders behov. Hvad nærmere bestemt angår legeringer konkluderede Kommissionen efter undersøgelsen, at der fandtes en række aluminiumslegeringer, og at forskellige legeringer kunne være egnede til en bestemt anvendelse. Kommissionen tog hensyn til forskellige parters argument om, at der skulle foretages en markedsmæssig sondring på grundlag af ovennævnte kriterier. I betragtning af, at der ikke forelå nogen klar afgrænsning eller noget kriterium for sondringen mellem de forskellige varer, som kunne begrunde en analyse pr. segment, konkluderede Kommissionen til trods herfor, at der burde foretages en vurdering af dumping og skade for EU-erhvervsgrenen som helhed ved en samlet undersøgelse af alle typer af ekstruderet aluminium, så det blev sikret, at de pågældende varer var behørigt sammenlignelige.

65 I 61. betragtning til den anfægtede forordning bemærkede Kommissionen, at den ikke bestred kompleksiteten af mange typer ekstruderet aluminium, herunder til jernbanesektoren, eller det forhold, at forskellige varetyper kunne have forskellige specifikke egenskaber, anvendelser eller produktionsprocesser, at de kunne følge forskellige produktstandarder, eller at udskifteligheden ikke nødvendigvis var universel for hver enkelt af disse typer. Oplysningerne om typerelaterede egenskaber modbeviste ikke det forhold, at de pågældende typer havde de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, uanset hvilken sektor de anvendtes i. Endvidere anførte Kommissionen i 197. betragtning til den anfægtede forordning, at EU-erhvervsgrenen var aktiv på markedet for hårde og bløde legeringer, profiler af mellemstor og stor størrelse, standardprofiler og særlige profiler og stod over for konkurrence fra kinesisk dumpingimport for alle disse varetyper. Kommissionen understregede ligeledes, at både EU-producenter og kinesiske producenter kunne fremstille en række varetyper og kunne beslutte at koncentrere sig om nogle af dem, når markedsvilkårene tillod det.

66 Det fremgår af undersøgelsen af Kommissionens analyse, at denne institution tog hensyn til flere relevante faktorer som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 57 ovenfor, såsom bl.a. varernes fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, deres anvendelse, substituerbarhed, kundernes efterspørgsel og fremstillingsprocessen.

67 Endvidere har sagsøgerne ikke – i overensstemmelse med reglen om, at bevisbyrden påhviler sagsøgeren, som skal fremlægge afgørende beviselementer til støtte for sine argumenter (jf. dom af 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619,

præmis 127 og den deri nævnte retspraksis) – påvist, at Kommissionen foretog en urigtig vurdering af de faktorer, som den anså for relevante, eller hvilke andre og mere relevante faktorer der burde være blevet lagt vægt på. Den omstændighed, at sagsøgernes priser var i overensstemmelse med eller højere end EU-producenternes priser, er, såfremt den måtte anses for godtgjort, uden betydning for denne analyse.

68 Følgelig har sagsøgerne ikke godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved definitionen af den pågældende vare. Det andet anbringendes andet og tredje led må derfor forkastes.

b) Forekomsten af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked

69 Sagsøgerne har, støttet af Airoldi, gjort gældende, at Kommissionen pålagde deres varer antidumpingudligningstold på grundlag af en vag og hypotetisk analyse, der var støttet på Kommissionens arbejdsdokument af 20. december 2017 om væsentlige fordrejninger i Folkerepublikken Kinas økonomi i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser (SWD(2017) 483 final/2, herefter »rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked«), og så bort fra de beviser, som de havde fremlagt. Eksportørerne skal imidlertid høres og kunne påvise, at der ikke foreligger fordrejninger i deres tilfælde.

70 Airoldi har for sin del bestridt lovligheden af den rapport om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, som Kommissionen har anvendt, og som ikke overholder kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c).

71 Kommissionen har anført, at Airoldis bestridelse af lovligheden af rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked ikke kan antages til realitetsbehandling, da den ikke er blevet fremført af sagsøgerne.

72 Det skal hertil bemærkes, at fastsættelsen af den normale værdi udgør et væsentligt forhold, som skal gøre det muligt at fastlægge, om der foreligger en dumping. Grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, bestemmer herom, at »den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«.

73 Det skal ligeledes fastslås, at det i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi fremgår af såvel ordlyden som opbygningen af denne bestemmelse, at den normale værdi i første række skal fastlægges på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i normal handel (dom af 1.10.2014, Rådet mod Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20). I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), kan dette princip således kun fraviges, såfremt det fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger (jf. i denne retning og analogt dom af 1.10.2014, Rådet mod Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20).

74 I grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), defineres begrebet »betydelige fordrejninger« som »de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben«, og bestemmelsen indeholder en vejledende liste over faktorer, der kan tages i betragtning ved analysen af, om der foreligger sådanne fordrejninger.

75 Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), bestemmer følgende:

»Hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der [eventuelt] er væsentlige fordrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor. Sådanne rapporter og det bevismateriale, som de bygger på, skal indgå i sagsakterne til eventuelle undersøgelser vedrørende det pågældende land eller den pågældende sektor. Interesserede parter skal gives rig lejlighed til at afvise, supplere, fremsætte bemærkninger til og støtte sig til rapporten og det bevismateriale, som den bygger på, i forbindelse med undersøgelser, hvori rapporten og bevismaterialet anvendes. Kommissionen skal, når den vurderer væsentlige fordrejninger, tage hensyn til alle de relevante bevismaterialer, der indgår i sagsakterne.«

76 Begrebet »væsentlige fordrejninger« og metoden til beregning af den normale værdi, når der forekommer sådanne fordrejninger i eksportlandet, blev indført i grundforordningen ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2321 af 12. december 2017 om ændring af grundforordningen og af forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2017, L 338, s. 1, herefter »forordningen om ændring af grundforordningen«).

77 Det fremgår af bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, at Kommissionen, når den udarbejder en rapport med en beskrivelse af markedssituationen i et eksportland, ved analysen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger, skal tage hensyn til de faktorer, der er nævnt i samme forordnings artikel 2, stk. 6a, litra b).

78 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de vide skønsbeføjelser, som EU-institutioner har på området for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger som følge af kompleksiteten af de økonomiske og politiske situationer, som de skal undersøge (jf. dom af 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, præmis 63 og den deri nævnte retspraksis), ligeledes går på fastlæggelsen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), og på beslutningen om at udarbejde den rapport, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 2, stk. 6a, litra c). Det forholder sig på samme måde med de faktiske, retlige og politiske situationer, der gør sig gældende i det pågældende land, og som EU's institutioner skal vurdere for at afgøre, om en eksportør agerer på markedsvilkår uden nogen væsentlig statslig indgriben (jf. analogt dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, præmis 163 og den deri nævnte retspraksis).

79 Selv om Unionens retsinstanser med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, herunder især antidumpingforanstaltninger, ikke kan gribe ind i den vurdering, der er forbeholdt EU-myndighederne, påhviler det dem imidlertid at sikre, at de pågældende institutioner har taget hensyn til alle de relevante omstændigheder, og at de har vurderet oplysningerne i sagen med al den omhu, der er nødvendig (jf. analogt dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, præmis 164 og den deri nævnte retspraksis).

80 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), skal rapporten om markedssituationen i et land og de beviser, som den bygger på, tilføres sagsakterne i undersøgelsen. For at vurdere, om der foreligger væsentlige fordrejninger, skal Kommissionen tage hensyn til alt det relevante bevismateriale, der er tilført undersøgelsens sagsakter, herunder det bevismateriale, som de interesserede parter har påberåbt sig. Fortolket i lyset af syvende betragtning til forordningen om

ændring af grundforordningen betyder denne bestemmelse, at Kommissionen ved analysen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger i et tredjeland, skal tage hensyn til alle relevante oplysninger vedrørende situationen på hjemmemarkedet for eksportører og producenter i dette land, som er blevet tilført sagens akter, og som de interesserede parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til. Når det fremgår af den i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), omhandlede rapport, som er tilført sagsakterne, at der foreligger væsentlige fordrejninger på hjemmemarkedet i det pågældende land, skal Kommissionen give disse eksportører og producenter mulighed for at anfægte disse konstateringer, og den kan først nå frem til en konklusion vedrørende dette spørgsmål efter behørigt at have undersøgt de oplysninger, som eksportørerne og producenterne har fremført for navnlig at påvise, at deres priser og omkostninger på hjemmemarkedet ikke er fordrejede.

81 I den ordning, der er indført ved grundforordningens artikel 2, stk. 6a, kan konstateringerne i den rapport, der er omhandlet i denne bestemmelse, således i givet fald medføre, at bevisbyrden for det modsatte skal bæres af den producent, der ønsker at blive anerkendt som en virksomhed, hvis priser på hjemmemarkedet ikke er fordrejede. Det tilkommer dog under alle omstændigheder Kommissionen at vurdere, om de af producenten fremlagte oplysninger er fyldestgørende med henblik herpå, og det tilkommer EU's retsinstanser at efterprøve, om denne vurdering er behæftet med en åbenbar fejl (jf. analogt dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, præmis 165 og den deri nævnte retspraksis).

82 Det følger desuden af princippet om god forvaltningsskik, som hører til EU-rettens almindelige grundsætninger, at den bevisbyrde, som i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), således kan påhvile de eksporterende producenter, ikke må være urimelig (jf. analogt dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, præmis 166 og den deri nævnte retspraksis).

83 Det er i lyset af disse betragtninger, at der skal ske en undersøgelse af sagsøgernes og Airoldis argumenter vedrørende Kommissionens analyse af, om der forelå af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked.

84 I første række skal der ske en undersøgelse af Airoldis argumenter om, at rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, for så vidt som den blot har form af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, ikke opfylder kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c).

85 Kommissionen har gjort gældende, at disse af Airoldi fremførte argumenter ikke kan antages til realitetsbehandling, da de går ud over de rammer, der er defineret af sagsøgernes anbringender og påstande.

86 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at procesreglementets artikel 142, stk. 1, bestemmer, at påstande, der fremsættes i en interventionsbegæring, kun kan gå ud på helt eller delvist at støtte en af hovedparternes påstande.

87 Ifølge retspraksis kan en part, der har fået tilladelse til at intervenere i en sag, ikke ændre sagens genstand, således som denne er afgrænset i hovedparternes påstande og anbringender. Det følger heraf, at alene de af en intervenients argumenter, som ligger inden for rammerne af disse påstande og anbringender, kan realitetsbehandles (dom af 7.10.2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, EU:C:2014:2258, præmis 27). Selv om interventionsindlægget ifølge procesreglementets artikel 145, stk. 2, litra b), skal indeholde de anbringender og argumenter, der gøres gældende af

intervenienten, betyder dette ikke, at intervenienten frit kan påberåbe sig nye anbringender, som er forskellige fra dem, som sagsøgeren har fremsat. Denne bestemmelse er nemlig et led i de grænser, der fastsættes af interventionsproceduren, og skal fortolkes i lyset af dette reglements artikel 142, som bestemmer, at intervention kun kan ske med henblik på helt eller delvist at støtte en af parternes påstande, at intervention er accessorisk i forhold til tvisten, og at intervenienten indtræder i sagen, som den foreligger på tidspunktet for interventionen (dom af 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, præmis 121).

88 I den sag, der gav anledning til dom af 13. marts 2019, Polen mod Parlamentet og Rådet (C-128/17, EU:C:2019:194), hvis genstand var annullation af et direktiv, gjorde den sagsøgende medlemsstat endvidere gældende, at den var blevet frataget de nødvendige oplysninger med henblik på at deltage effektivt i den proces, der førte til vedtagelsen af det anfægtede direktiv. En intervenerende medlemsstat gjorde for sin del gældende, at lovgivningsproceduren ikke var blevet gennemført i overensstemmelse med forretningsordenen for Rådet for Den Europæiske Union på grund af den for sene fremsendelse af visse oplysninger og dokumenter. Domstolen fastslog, at de argumenter, som den intervenerende medlemsstat således havde fremført, ikke faldt inden for de rammer, der var defineret af de nedlagte påstande og de fremsatte anbringender fra den hovedpart, til støtte for hvilken interventionen fandt sted, og at disse argumenter derfor ikke kunne antages til realitetsbehandling (dom af 13.3.2019, Polen mod Parlamentet og Rådet, C-128/17, EU:C:2019:194, præmis 78-80).

89 Med henblik på at afgøre, om Airoldis argumenter kan antages til realitetsbehandling, tilkommer det således Retten at efterprøve, om de falder inden for de rammer, der er defineret af de nedlagte påstande og de fremsatte anbringender fra de sagsøgere, til støtte for hvem Airoldi er interveneret.

90 I det foreliggende tilfælde har Airoldi med sine argumenter, som Kommissionen har bestridt kan antages til realitetsbehandling, rejst tvivl om, hvorvidt rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c). For det første har Airoldi anført, at rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked blot er et arbejdsdokument fra tjenestegrenene i Kommissionens Generaldirektorat (GD) for »Handel«, som ikke synes at have været genstand for nogen som helst godkendelsesprocedure fra kommissærkollegiet. Der er tale om en intern forvaltningsakt fra tjenestegrenene i Kommissionens GD for »Handel«, som ikke har været genstand for en revision foretaget af Kommissionens øvrige tjenestegrene. For det andet har den nævnte rapport ikke været genstand for en »offentliggørelse« i overensstemmelse med kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), idet den udelukkende er blevet offentliggjort på engelsk på webstedet for Kommissionens GD for »Handel«. For det tredje er rapporten heller ikke blevet ajourført, og de nævnte oplysninger stammer fra 2017.

91 Airoldi har i retsmødet præciseret, at dette selskab med denne argumentation har bestridt lovligheden af udarbejdelsesproceduren for rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked. Selskabet har anført, at den nævnte rapport grundet sin tilblivelse er en ikke-forskriftsmæssig almengyldig retsakt, og at dets argumenter skal fortolkes som fremsat til støtte for en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i artikel 277 TEUF.

92 Med disse argumenter har Airoldi i realiteten fremsat et nyt anbringende til støtte for kritikken af den beregning af den normale værdi, der fremgår af den anfægtede forordning. Sagsøgerne har ganske vist inden for rammerne af det første anbringendes første led og det andet anbringendes fjerde led rejst tvivl om de af Kommissionens konklusioner, der er baseret på rapporten om

væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, og som vedrører de væsentlige fordrejninger, og de har med deres andet anbringendes syvende led ligeledes gjort gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig fastsættelse af den normale værdi på grundlag af den nævnte rapport. De har imidlertid ikke i form af en indsigelse fremsat noget anbringende om, at den rapport om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, som de flere gange har henvist til, er behæftet med ulovlighed. Navnlig har sagsøgerne i stævningens punkt 115 udelukkende anfægtet, at der ikke i denne rapport er foretaget en grundig analyse af de betingelser, som sagsøgerne selv har anvendt.

93 Sagsøgerne har i retsmødet præciseret, at rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked efter deres opfattelse ikke havde nogen retsvirkning. De har anført, at de ikke anfægter lovligheden af den nævnte rapport.

94 Det følger heraf, at Airoldis argumenter vedrører et aspekt af den anfægtede forordning, som sagsøgerne ikke har bestridt, nemlig lovligheden af udarbejdelsesproceduren for den rapport om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, på grundlag af hvilken den anfægtede forordning blev vedtaget. Sagsøgernes argumentation, der udelukkende vedrører anvendelsen af den nævnte rapport, hviler imidlertid på den forudsætning, at denne rapport er gyldig. Det følger heraf, at Airoldis anbringende ikke falder inden for de rammer, der er defineret af sagsøgernes påstande og anbringender.

95 I modsætning til, hvad Airoldi har gjort gældende i retsmødet, kan Retten desuden ikke af egen drift behandle en ulovlighedsindsigelse som den, der er fremsat i den foreliggende sag, eftersom den ikke udgør et anbringende om en ufravigelig procesforudsætning.

96 Airoldis foreliggende anbringende og de argumenter, der er fremført til støtte herfor, kan derfor ikke antages til realitetsbehandling og skal afvises som sådanne.

97 I anden række skal der ske en undersøgelse af sagsøgernes argumenter om, at Kommissionen pålagde dem antidumpingudligningstold på grund af en samlet negativ vurdering af den kinesiske økonomi og på grundlag af en vag og hypotetisk analyse, der var støttet på rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked. Proceduren var baseret på vage og potentielle faktiske omstændigheder, og den undersøgelse, der blev foretaget vedrørende dem, var ikke baseret på faktiske omstændigheder, men på forudfattede meninger.

98 Det skal i denne forbindelse bemærkes, dels at Kommissionen som anført i præmis 78 og 80 ovenfor har vide skønsbeføjelser ved afgørelsen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), dels at Kommissionen skal tage hensyn til alle relevante oplysninger vedrørende situationen på hjemmemarkedet for eksportører og producenter i det pågældende land og give disse eksportører og producenter mulighed for at føre bevis for, at deres priser og omkostninger på hjemmemarkedet ikke er fordrejede.

99 I det foreliggende tilfælde anførte Kommissionen i 139. betragtning til den anfægtede forordning, at den havde konstateret, at der forelå væsentlige fordrejninger i sektoren for den pågældende vare, således at det var hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a. I den forbindelse henviste Kommissionen til analysen i den midlertidige forordnings afsnit 3.2.1 af, om der forelå væsentlige fordrejninger inden for aluminiumssektoren, inklusive den pågældende vare, i Kina.

100 Nærmere bestemt analyserede Kommissionen i den midlertidige forordning punkt for punkt de forskellige faktorer, der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), især skal tages hensyn til, nemlig at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side (98.-104. betragtning til den midlertidige forordning), statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger (105.-112. betragtning til den midlertidige forordning), forekomsten politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markedskræfter (113.-135. betragtning til den midlertidige forordning), manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret (136.-140. betragtning til den midlertidige forordning), at lønomkostninger skævvrides (141. og 142. betragtning til den midlertidige forordning) og adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten (143.-153. betragtning til den midlertidige forordning). Henset ligeledes til det manglende samarbejde fra de offentlige kinesiske myndigheders side udledte Kommissionen heraf, at det i det foreliggende tilfælde ikke var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet til at fastsætte den normale værdi (157. betragtning til den midlertidige forordning).

101 Kommissionen lagde i sin analyse vægt på den rapport om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, som var blevet tilført sagsakterne (73. betragtning til den midlertidige forordning), såvel som de undersøgelser og rapporter, der var indeholdt i klagen fra European Aluminium (74. betragtning til den anfægtede forordning), dvs. en rapport om overkapacitet i Kina, der var udarbejdet af EU's handelskammer i Kina, et dokument fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain« (En måling af fordrejningerne på de internationale markeder: værdikæden for aluminium) (*OECD Trade Policy Papers*, no 218, Paris) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/915 af 4. juni 2019 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium i ruller med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2 (EUT 2019, L 146, s. 63). Det fremgår af flere betragtninger og fodnoter til den midlertidige forordning, at Kommissionen ligeledes tog hensyn til forskellige foreliggende oplysninger, der stammede fra en række presseagenturer, til en række kinesiske dokumenter og websteder samt til et arbejdsdokument fra Den Internationale Valutafond (IMF) med titlen »Resolving China's Corporate Debt Problem« (En løsning på de kinesiske virksomheders gældsproblem) (WP/16/203) (91.-156. betragtning til den midlertidige forordning).

102 De offentlige kinesiske myndigheder fremkom ikke med bemærkninger eller oplysninger, der kunne afkræfte de beviser, der forelå i sagen på tidspunktet for indledningen af proceduren, og Kommissionen underrettede dem om, at den havde til hensigt at gøre brug af grundforordningens artikel 18, som gør det muligt at drage konklusioner på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger (66. og 76. betragtning til den midlertidige forordning).

103 Sagsøgerne fremsatte bemærkninger hertil inden vedtagelsen af den midlertidige forordning (77. betragtning til den midlertidige forordning) samt bemærkninger til den midlertidige forordning (95. og 96. betragtning til den anfægtede forordning).

104 Det fremgår af analysen af de forskellige aspekter af det kinesiske marked, af de mange forskellige tilgængelige datakilder, der er blevet gennemgået – og som ikke begrænser sig til rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked – og af de konklusioner, der er draget af disse

kilder, at Kommissionen langt fra blot har foretaget en vag og hypotetisk analyse, som sagsøgerne har gjort gældende, men at den baserede sine konklusioner om, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, på en objektiv analyse af de relevante foreliggende oplysninger, at den omhyggeligt og upartisk undersøgte alle relevante forhold i den foreliggende sag, og at den ikke overskred de vide skønsbeføjelser, som den er tillagt i henhold til retspraksis på området (jf. præmis 77 ovenfor).

105 I tredje række har sagsøgerne gjort gældende, at forekomsten af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked ikke automatisk kan anses for bevist for alle de berørte eksportører. De interesserede parter havde ret til at blive hørt for at bevise, at der ikke forelå fordrejninger for deres vedkommende. Kommissionen så bort fra det bevismateriale, som de havde fremlagt.

106 For det første tog Kommissionen ikke hensyn til, at deres priser på det europæiske marked lå på linje med de europæiske producenters priser, at metoden til beregning af gennemsnitsprisen for de europæiske ekstruderede produkter var åbenbart fejlagtig, og at de relevante markedsandele i Europa var blevet ændret.

107 Som Kommissionen med rette har fremhævet, og som sagsøgerne har anerkendt i retsmødet, er de priser, som sagsøgerne har anvendt på det europæiske marked, imidlertid ikke relevante for beregningen af den normale værdi, som er baseret på priserne i eksportlandet (grundforordningens artikel 2, stk. 1), eller på tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land [grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a)]. De priser, som sagsøgerne har anvendt på det europæiske marked, er heller ikke relevante for afgørelsen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i forhold til hvilken afgørelse det relevante kriterium i det foreliggende tilfælde er, hvorvidt sektoren for ekstruderet aluminium påvirkes af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked.

108 Disse argumenter må derfor forkastes.

109 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at de har bevist, at de hverken nød godt af gunstige betingelser for de finansieringer, de opnåede i undersøgelsesperioden, eller af præferencepolitikker, og de har fremlagt en række oplysninger om rentesatsen for deres finansieringer i denne periode. Kommissionen tog ikke hensyn til disse forhold i 103. betragtning til den anfægtede forordning.

110 Det fremgår imidlertid ved en gennemlæsning af 103. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen tog hensyn til, at der var ydet lån fra statslige banker, og ikke til rentesatsen for disse lån. Selv om rentesatsen er en vigtig variabel, er den nemlig blot et af de elementer, der skal tages hensyn til, når det skal fastslås, om der foreligger fordelagtige finansieringer. Andre hensyn, såsom betingelserne for adgang til finansieringer, solvenskravene til de finansierede enheder samt behandlings- og betalingsfristerne, kan også være afgørende. Sagsøgernes argumentation, der er begrænset til de rentesatser, der blev anvendt på deres finansieringer, er således ikke tilstrækkelig til at afkræfte Kommissionens ræsonnement.

111 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke gav dem lejlighed til at bevise, at deres priser ikke var genstand for fordrejninger.

112 Det er i denne forbindelse tilstrækkeligt at fastslå, at sagsøgerne – således som det fremgår af præmis 10 og 13 ovenfor – havde lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til, hvorvidt der forekom væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, såvel forud for vedtagelsen af den

midlertidige forordning som forud for vedtagelsen af den anfægtede forordning. Det fremgår i øvrigt ved en gennemlæsning af disse forordninger, at en del af de afsnit, der omhandler analysen af forekomsten af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, er afsat til besvarelserne af sagsøgernes argumenter.

113 Sagsøgerne har således haft mulighed for effektivt at give deres mening til kende vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støttede sin konklusion om de væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked. De har heller ikke fremført noget forhold, som de ikke har kunnet gøre gældende, og som de ikke har haft lejlighed til at forelægge for Kommissionen (jf. i denne retning dom af 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, præmis 42).

114 Sagsøgerne har endvidere ikke på en mere detaljeret måde fremlagt andre angivelige beviser end dem, der er undersøgt i præmis 106-110 ovenfor, og som Kommissionen ikke har taget hensyn til. Følgelig er dette argument ikke tilstrækkeligt præcist til at gøre det muligt for sagsøgte at tilrettelægge sit forsvar og for Retten at træffe afgørelse i sagen, og det må derfor afvises fra realitetsbehandling (jf. i denne retning dom af 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, præmis 166 og 167 og den deri nævnte retspraksis).

115 For det fjerde har sagsøgerne i retsmødet tilføjet, at de ikke blev hørt i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, hvilket indebærer, at anvendelsen af rapporten i deres tilfælde er behæftet med en tilsidesættelse af deres ret til forsvar.

116 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til procesreglementets artikel 84, stk. 1, må nye anbringender ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne, eller de udgør en uddybning af et anbringende, der tidligere er fremsat direkte eller indirekte i stævningen, og har nær sammenhæng med dette (jf. dom af 7.11.2019, Intas Pharmaceuticals mod EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS), T-380/18, EU:T:2019:782, ikke trykt i Sml., præmis 26 og den deri nævnte retspraksis). Ifølge retspraksis finder procesreglementets artikel 84, stk. 1, ligeledes anvendelse på klagepunkter eller argumenter. Den generelle karakter af en overskrift for et anbringende, som fremsættes i stævningen, kan desuden ikke omfatte fremførelsen på et senere stadium i proceduren af specifikke argumenter, som ikke er tilstrækkeligt tæt knyttet til de i denne stævning fremførte argumenter (jf. dom af 14.7.2021, AQ mod eu-LISA, T-164/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:456, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

117 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at det på ingen måde fremgår af stævningen, at det heri gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar, således som beskrevet i præmis 115 ovenfor. Som anført i præmis 92-94 ovenfor har sagsøgerne endvidere ikke i deres skriftlige indlæg bestridt lovligheden af udarbejdelsesproceduren for rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked.

118 Under alle omstændigheder foreskriver grundforordningen for det første ikke, at der skal foretages en høring af de eksporterende producenter i det tredjeland, der er omhandlet i den rapport, som er foreskrevet i den nævnte forordnings artikel 2, stk. 6a, litra c), med henblik på udarbejdelsen af denne rapport, som udgør et almengyldigt dokument, og som kan finde

anvendelse i flere konkrete tilfælde. For det andet blev sagsøgernes rettigheder fuldt ud overholdt, da det drejede sig om at anvende rapporten om væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, således som det fremgår af præmis 103 og 105 ovenfor.

119 Det argument, som sagsøgerne har fremført i retsmødet, og som må anses for at være nyt og dermed skal afvises fra realitetsbehandling, skal følgelig under alle omstændigheder forkastes som ugrundet.

120 Disse argumenter fra sagsøgerne og med dem hele det andet anbringendes fjerde led må derfor forkastes.

c) Valget af Tyrkiet som repræsentativt land

121 I første række har sagsøgerne under deres femte og sjette led gjort gældende, at Kommissionen med urette konkluderede, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked, som under alle omstændigheder ikke angår dem. Ifølge sagsøgerne var det derfor med urette, at Kommissionen anvendte et repræsentativt land ved beregningen af den normale værdi. Desuden fandt der ikke nogen kontradiktorisk drøftelse sted om valget af det repræsentative land.

122 Det skal i denne henseende fastslås, at sagsøgernes argumenter vedrørende Kommissionens konklusion om forekomsten af væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked er blevet forkastet i forbindelse med behandlingen af dette anbringendes tredje led og det andet anbringendes fjerde led. Som anført af Kommissionen offentliggjorde denne institution desuden den 16. marts 2020 et første notat til sagen om de kilder, der blev anvendt til at fastsætte den normale værdi, hvorved den ud fra de kriterier, der lå til grund for valget af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, identificerede flere potentielle repræsentative lande. Kommissionen indhentede bemærkninger til dette første notat og offentliggjorde endnu et notat den 25. juni 2020, hvori den besvarede bemærkningerne og underrettede de interesserede parter om, at den påtænkte at anvende Tyrkiet som repræsentativt land.

123 Da sagsøgerne ikke i denne henseende har påberåbt sig yderligere argumenter under det foreliggende led, må disse udsagn forkastes.

124 I anden række har sagsøgerne gjort gældende, at valget af Tyrkiet som repræsentativt land er fejlagtigt.

125 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), bestemmer, at såfremt det fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i eksportlandet på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier. Med henblik herpå kan Kommissionen som informationskilder bl.a. anvende tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets.

126 Denne bestemmelse blev indsat i grundforordningen ved forordningen om ændring af grundforordningen, som ligeledes erstattede bestemmelserne i den tidligere artikel 2, stk. 7, litra a), i samme forordning, hvorefter »[e]t egnet tredjeland med markedsøkonomi [udvalgtes] på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der [var] fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen«. Det fremgår af ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), og den tidligere artikel 2, stk. 7, litra a), i samme forordning, at disse

bestemmelser forfølger det samme formål, nemlig at fastsætte en metode til beregning af den normale værdi i tilfælde af import fra lande, hvis priser og omkostninger på hjemmemarkedet ikke kan tages i betragtning på grund af markedsvilkårene i det pågældende land. Disse to bestemmelser er imidlertid formuleret forskelligt, hvilket – som Kommissionen med rette har fremhævet – betyder, at den retspraksis, der fortolkede den tidligere artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen, kun delvist kan overføres med henblik på fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Ved denne sidstnævnte bestemmelse er der nemlig blevet indført en anderledes definition af det repræsentative land, som skal være »passende« og have »et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets«. Hvad angår de data, der skal tages i betragtning, præciseres det i denne samme bestemmelse, at der er tale om de »relevante« data, forudsat at de er umiddelbart tilgængelige. Der er ligeledes indført et element af anvisning mellem flere passende repræsentative lande, da det præciseres, at der ved valget af repræsentativt land gives fortrinsret til lande, »der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse«.

127 Når dette er sagt, følger det af fast retspraksis, at EU-institutionerne har et vidt skøn ved fastsættelsen af normalværdien i lande uden markedsøkonomi (jf. dom af 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, præmis 126 og den deri nævnte retspraksis), og at valget af referenceland i dette øjemed ligeledes er omfattet af det vide skøn, som EU-institutionerne har inden for den fælles handelspolitik, som følge af kompleksiteten af de økonomiske og politiske situationer, de skal undersøge (jf. dom af 29.7.2019, Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen, C-436/18 P, EU:C:2019:643, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis). Denne retspraksis finder ligeledes anvendelse på grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som imidlertid begrænser Kommissionens skønsmargen derved, at det valgte land skal have et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets.

128 Det er ligeledes blevet fastslået, at det skulle undersøges, om Kommissionen havde undladt at tage hensyn til omstændigheder, som var væsentlige eller relevante for at fastslå, om det valgte land var egnet, og om oplysningerne i sagen var blevet bedømt med den omhu, som krævedes, for at normalværdien for det pågældende produkt kunne anses for fastsat på en hensigtsmæssig og ikke-urimelig måde (jf. dom af 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis, og af 23.4.2018, Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen, T-675/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:209, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i denne retning dom af 29.5.1997, Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, præmis 23 og 24). Denne retspraksis kan overføres til situationer, hvor forekomsten af væsentlige fordrejninger i eksportlandet berettiger anvendelsen af data fra et passende repræsentativt land til beregning af den normale værdi, hvilket tillige indebærer en undersøgelse af komplekse økonomiske og politiske situationer.

129 Som det fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal Unionens retsinstanser desuden sikre sig, at Kommissionen ikke har undladt at tage hensyn til omstændigheder, som er væsentlige for at fastslå, om det valgte land er egnet. Med henblik herpå påhviler det de nævnte institutioner, under hensyntagen til de øvrige foreliggende muligheder, at finde et tredjeland med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Når der ud fra de umiddelbart tilgængelige data kan vælges flere lande, foretager Kommissionen en komparativ analyse af disse forskellige lande og giver fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse.

130 I den foreliggende sag offentliggjorde Kommissionen den 16. marts 2020 et første notat til sagen om de kilder, der blev anvendt til at fastsætte den normale værdi, hvorved den ud fra de kriterier, der lå til grund for valget af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, identificerede følgende potentielle repræsentative lande: Brasilien, Colombia, Ecuador, Den Islamiske Republik Iran, Kasakhstan, Malaysia, Mauritius, Mexico, Montenegro, Rusland, Serbien, Sri Lanka, Thailand og Tyrkiet (35. og 161. betragtning til den midlertidige forordning). På baggrund af de modtagne bemærkninger meddelte Kommissionen ved notat af 25. juni 2020 de interesserede parter, at den havde til hensigt at anvende Tyrkiet som repræsentativt land (37. og 164. betragtning til den midlertidige forordning). Kriterierne for udvælgelse af det repræsentative land var for det første et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, for det andet at den undersøgte vare blev fremstillet i dette land, og for det tredje at de relevante offentlige data i dette land var tilgængelige (159. betragtning til den midlertidige forordning). Kommissionen mindede om, at der i givet fald ville blive givet fortrinsret til et land, der havde et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse (159. betragtning til den midlertidige forordning). Efter at have undersøgt de interesserede parters bemærkninger i forlængelse af den endelige fremlæggelse af oplysninger bekræftede Kommissionen i 152. betragtning til den anfægtede forordning valget af Tyrkiet som repræsentativt land.

131 Henset til, at bevisbyrden påhviler sagsøgeren, som skal fremlægge afgørende beviselementer til støtte for sine argumenter (jf. dom af 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, præmis 127 og den deri nævnte retspraksis), skal det i denne sammenhæng efterprøves, om sagsøgerne er fremkommet beviselementer, der kan godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at vælge Tyrkiet som repræsentativt land.

132 Sagsøgerne har anført, at Kommissionen fulgte European Aluminium, da den valgte Tyrkiet som repræsentativt land. De har gjort gældende, at dette valg ikke tager højde for antallet af indbyggere i Kina og Tyrkiet og den indenlandske efterspørgsel, som på grund af princippet om stordriftsfordele indebærer, at en stigning i produktionen medfører en nedsættelse af de faste omkostninger. Ifølge sagsøgerne overholder dette valg ikke de kriterier, der er fastsat i tidligere retspraksis, hvorefter det tilkommer EU-institutionerne under hensyntagen til de øvrige foreliggende muligheder at forsøge at finde et tredjeland, hvor priserne for en tilsvarende vare fastsættes under betingelser, der er så sammenlignelige som muligt med dem, der gælder i eksportlandet, under forudsætning af, at det drejer sig om et land med markedsøkonomi (dom af 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 49).

133 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den retspraksis, som sagsøgerne har påberåbt sig, vedrører valget af et »tredjeland med markedsøkonomi« i henhold til den tidligere artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen. Det er således ikke alle de parametre, der blev opstillet i dom af 10. september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), der automatisk kan overføres som sådanne på grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Denne sidstnævnte bestemmelse kræver nærmere bestemt, at det egnede repræsentative land har »et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets«, og ikke, at det er et land med markedsøkonomi, og bestemmelsen fastsætter et yderligere parameter vedrørende et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse. Det følger heraf, at det kriterium, der nu skal overholdes, er et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Det er under overholdelse af dette kriterium, at hovedparten af retspraksis vedrørende den tidligere artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen fortsat finder anvendelse, dvs. at Kommissionen – i overensstemmelse med den pligt til at udvise omhu, som påhviler denne institution i medfør af den i præmis 127 ovenfor

nævnte retspraksis – skal basere sig på et tredjeland, hvor priserne for en tilsvarende vare fastsættes under betingelser, der er så sammenlignelige som muligt med dem, der gælder i eksportlandet.

134 Kommissionen baserede sit valg af Tyrkiet som repræsentativt land på de kriterier, der er gengivet i punkt 130 ovenfor. Det første af disse kriterier er et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Kommissionen redegjorde i 159. betragtning til den midlertidige forordning for, at den havde anvendt lande med en bruttonationalindkomst svarende til Kinas på grundlag af oplysninger fra Verdensbankens database. Den præciserede i 151. betragtning til den anfægtede forordning, at Tyrkiet havde samme udviklingsniveau som Kina i henhold til Verdensbankens klassifikation (højere mellemindkomstlande) og derfor var et egnet repræsentativt land. Den tog ligeledes hensyn til, at undersøgelsen havde vist, at ekstruderet aluminium bestående af de to typer legeringer, bløde og hårde, blev fremstillet i Tyrkiet.

135 Sagsøgerne har ikke bestridt, at Tyrkiet har et udviklingsniveau svarende til Kinas. Kommissionens konklusioner kan ikke afkræftes af deres argumentation, der er støttet på et argument om stordriftsfordele udledt af, at Kina har et højere indbyggerantal end Tyrkiet, og at den indenlandske efterspørgsel er anderledes. For det første følger det på ingen måde af grundforordningen, at Kommissionen skal tage hensyn til landenes befolkninger, når den vælger det repræsentative land. Da Kina er landet med verdens største befolkning, ville det for det andet være urimeligt at kræve, at Kommissionen anvendte et land med en tilsvarende befolkning som repræsentativt land. Af samme grund kan sagsøgernes argument om den indenlandske efterspørgsel og stordriftsfordele heller ikke tiltrædes.

136 Sagsøgerne har derfor ikke godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved valget af Tyrkiet som repræsentativt land.

137 I tredje række har sagsøgerne anført, at valget af referenceland er behæftet med en begrundelsesmangel. Kommissionen har ikke præciseret, hvorfor den pris, som de tyrkiske producenter, der er nævnt i den midlertidige forordning, anvendte, kunne tjene som sammenligningsgrundlag, og den har ikke forklaret disse virksomheders prisdannelsesproces. Desuden begrundede Kommissionen ikke i den anfægtede forordning Tyrkiets sammenlignelighed som repræsentativt land, og den tog ikke hensyn til deres bemærkninger for så vidt angik forskellene i de fremstillede varers typer og mængder.

138 Det følger af fast retspraksis, at manglende eller utilstrækkelig begrundelse er et anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, der som sådant adskiller sig fra anbringendet om, at beslutningen er truffet af de forkerte grunde, idet prøvelsen af det sidstnævnte forhold henhører under behandlingen af beslutningens materielle rigtighed (dom af 19.6.2009, Qualcomm mod Kommissionen, T-48/04, EU:T:2009:212, præmis 175, og af 18.10.2016, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-351/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:616, præmis 110). Ifølge fast retspraksis skal den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret (dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 88, og af 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, ikke trykt i Sml., præmis 129).

139 Derimod er institutionerne ikke forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, der under den administrative procedure er fremført af de berørte parter, i begrundelsen for en midlertidig eller endelig forordning (jf. dom af 25.10.2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, T-192/08, EU:T:2011:619, præmis 256 og den deri nævnte retspraksis).

140 Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at Kommissionen i 159.-165. betragtning til den midlertidige forordning og i 142.-152. betragtning til den anfægtede forordning foretog en klar og utvetydig redegørelse for de relevante kriterier for valget af det repræsentative land samt for de grunde, der førte til valget af Tyrkiet. Kommissionen redegjorde således først for de anvendte kriterier (159. betragtning til den midlertidige forordning), den angav listen over potentielle repræsentative lande (161. betragtning til den midlertidige forordning), den forklarede høringsproceduren med de interesserede parter (160.-163. betragtning til den midlertidige forordning og 143. og 144. betragtning til den anfægtede forordning), og den forklarede, hvorfor der ikke kunne lægges vægt på visse interesserede parters bemærkninger (163. og 164. betragtning til den midlertidige forordning og 145.-151. betragtning til den anfægtede forordning). Kommissionen forklarede således, at de to typer legeringer, bløde og hårde, blev produceret i Tyrkiet (164. betragtning til den midlertidige forordning), at toldunionen ikke kunne gøre Tyrkiet til et upassende repræsentativt land (147. betragtning til den midlertidige forordning), at Tyrkiet var det mest passende repræsentative land på grundlag af de foreliggende data om miljømæssige og sociale standarder (148. betragtning til den midlertidige forordning), og at Tyrkiet havde det samme udviklingsniveau som Kina i henhold til Verdensbankens klassificering (151. betragtning til den midlertidige forordning).

141 Argumentet om, at Kommissionen så bort fra sagsøgernes bemærkninger vedrørende forskellene i de fremstillede varers typer og mængder, tilsigter desuden at rejse tvivl om, hvorvidt den anfægtede forordning er velbegrundet. Dette argument er blevet forkastet i præmis 51 og 56-68 ovenfor.

142 I betragtning af, at institutionerne ikke er forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, der under den administrative procedure er fremført af de berørte parter, følger det deraf, at sagsøgerne ikke kan foreholde Kommissionen en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

143 Disse argumenter fra sagsøgerne og det andet anbringendes femte og sjette led må derfor forkastes i deres helhed.

[*udelades*]

2. Det tredje anbringende om, at Kommissionen begik en række fejl, da den konkluderede, at EU-erhvervsgrenen havde lidt skade, og at der forelå en årsagsforbindelse

153 Sagsøgerne har under deres tredje anbringende i det væsentlige påberåbt sig fire led og støttes af Airoldi, som ligeledes har påberåbt sig to led.

154 Det skal indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 3, stk. 1, når ikke andet er bestemt, definerer begrebet »skade« som navnlig væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller en trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, og at bestemmelsen henviser til samme artikels bestemmelser med hensyn til fortolkningen af dette begreb.

155 Grundforordningens artikel 3, stk. 2, regulerer konstateringen af, om der foreligger en skade. Denne konstatering skal baseres på positivt bevismateriale og indebære en objektiv undersøgelse dels af omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, dels af denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

156 Grundforordningens artikel 3, stk. 3, bestemmer, at med hensyn til omfanget af dumpingimporten »fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen«, at »[h]vad angår dumpingimportens virkning på priserne[…] tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres«, og at »[h]verken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen«.

157 Grundforordningens artikel 3, stk. 5, bestemmer, at undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, mens det i grundforordningens artikel 3, stk. 6, præciseres, at EU-institutionerne er forpligtede til på grundlag af alle de relevante beviser vedrørende EU-erhvervsgrenens situation at påvise, at der er forvoldt skade på denne erhvervsgren. Denne artikel bestemmer navnlig, at et sådant bevis indebærer en påvisning af, at det omfang af varer eller de prisniveauer, der er omhandlet i artiklens stk. 3, har indvirkning på EU-erhvervsgrenen som omhandlet i samme artikels stk. 5, og at følgevirkningerne kan anses for væsentlige (jf. analogt dom af 19.12.2013, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, C-10/12 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:865, præmis 49).

158 Ifølge fast retspraksis kræver afgørelsen af, om der foreligger en skade, en vurdering af komplicerede økonomiske forhold. Ved denne vurdering har EU-institutionerne en bred skønsmargen (jf. dom af 7.5.1991, Nakajima mod Rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, præmis 86 og den deri nævnte retspraksis, og af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, præmis 226 og den deri nævnte retspraksis). Domstolsprøvelsen af et sådant skøn skal således begrænses til en kontrol af, at de gældende retsregler er overholdt, at de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning. Dette gælder bl.a. ved fastlæggelsen af de faktorer, der skader den pågældende EU-erhvervsgren, i forbindelse med en antidumpingundersøgelse (jf. dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

159 Det er i øvrigt sagsøgerne, som må fremlægge de beviser, Retten behøver for at kunne fastslå, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af skaden (jf. i denne retning dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, præmis 228 og den deri nævnte retspraksis).

160 Det er i lyset af disse principper, at sagsøgernes tredje anbringende skal undersøges.

a) De økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation

161 Sagsøgerne har inden for rammerne af deres anbringendes første led i det væsentlige fremsat fire klagepunkter med henblik på at gøre gældende, at Kommissionen foretog en urigtig vurdering af de forskellige økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation.

1) Hensyntagen til EU-erhvervsgrenens markedsandel

162 Sagsøgerne har med deres første klagepunkt anført, at EU-producenternes markedsandel overstiger 85%. Det fremgår af Domstolens og Rettens praksis, at når EU-producenterne har en betydelig markedsandel, er der ikke tale om en skade for EU-erhvervsgrenen. En høj markedsandel for EU-erhvervsgrenen ville naturligt give denne en stærk stilling, som udelukker en konstatering af, at EU-virksomhederne er sårbare.

163 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at grundforordningen – således som det fremgår af præmis 154-159 ovenfor – ikke fastsætter nogen tærskel for EU-erhvervsgrenens markedsandel, under hvilken denne erhvervsgren ikke kan anses for at have lidt en væsentlig skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1. Desuden råder Kommissionen i denne henseende over vide skønsbeføjelser.

164 Når dette er sagt, kan det ikke bestrides, at udviklingen af EU-erhvervsgrenens markedsandel er en faktor af væsentlig betydning for vurderingen af, om der foreligger en væsentlig skade for denne erhvervsgren (jf. i denne retning dom af 14.3.2007, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, T-107/04, EU:T:2007:85, præmis 65).

165 Det skal desuden påpeges, at selv om institutionernes undersøgelse skal føre til den konklusion, at en EU-erhvervsgren er blevet påført væsentlig skade, er det ikke et krav, at alle relevante økonomiske faktorer og forhold udviser en negativ tendens (dom af 25.10.2011, CHEMK og KF mod Rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 114). I øvrigt betyder den blotte omstændighed, at der i den betragtede periode har været en forbedring i visse skadesfaktorer, ikke, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt væsentlig skade (dom af 23.4.2018, Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen, T-675/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:209, præmis 93; jf. ligeledes i denne retning dom af 30.3.2000, Miwon mod Rådet, T-51/96, EU:T:2000:92, præmis 105).

166 Inden Kommissionen i den anfægtede forordnings afsnit 4 og 5 konkluderede, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, analyserede denne institution i det konkrete tilfælde dumpingimportens indvirkning ved at vurdere forskellige økonomiske indikatorer i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5.

167 Det fremgår således af tabel nr. 5, der er gengivet i 229. betragtning til den anfægtede forordning, at EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked var på 84,4% i undersøgelsesperioden, og at den faldt med 4% i den betragtede periode. Kommissionen fremlagde ligeledes en tabel, der tog højde for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen (jf. 35. betragtning til den anfægtede forordning), selv om denne udtræden trådte i kraft efter undersøgelsesperioden og den betragtede periode. Det fremgår således af tabel nr. 5a, der er gengivet i 275. betragtning til den anfægtede forordning, at EU-erhvervsgrenens markedsandel uden hensyntagen til Det Forenede Kongerige var på 85,4% i undersøgelsesperioden og havde mistet 3,0 procentpoint i den betragtede periode.

168 I 226. og 227. betragtning til den anfægtede forordning er der redegjort for, at forbruget på det frie marked i Unionen steg med 6%, hvilken procentsats blev bekræftet for EU-erhvervsgrenen – uden hensyntagen til Det Forenede Kongerige – i tabel nr. 4a, der er gengivet i 271. betragtning til den anfægtede forordning.

169 Kommissionen bekræftede i 254. betragtning til den anfægtede forordning de konklusioner vedrørende EU-erhvervsgrenens situation, der var anført i 271.-274. betragtning til den midlertidige forordning. Det drejede sig navnlig om de konklusioner, hvori følgende er angivet:

> »271. Flere indikatorer viste en positiv tendens, såsom produktion, kapacitet, salgsmængde på EU-markedet og beskæftigelse. Den positive udvikling i disse indikatorer vedrørte imidlertid stigningen i forbruget, og sådanne indikatorer burde faktisk have oplevet en større stigning, hvis EU-erhvervsgrenen havde været i stand til at få fuldt udbytte af det voksende marked. Trods stigningen i salgsmængden tabte EU-erhvervsgrenen faktisk markedsandele på det frie marked.
>
> 272. Salgspriserne på det frie marked steg med 19%. Disse prisstigninger fulgte imidlertid ikke omkostningsstigningerne (20%). Denne udvikling skyldtes pristryk. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve priserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af pristrykket forårsaget af importen fra Kina, som underbød EU-erhvervsgrenens priser. I betragtning af, at rentabiliteten lå under målfortjenesten i hele den betragtede periode, og den kinesiske imports mængder og lave priser konkluderede Kommissionen, at prisstigninger var blevet trykket i hele den betragtede periode. Som følge heraf viste alle de finansielle resultatindikatorer, nemlig rentabilitet, investeringsafkast og likviditet en faldende tendens, og fortjenesten lå under målfortjenesten i hele den betragtede periode. Dette er særlig skadeligt, fordi markedet for den undersøgte vare voksede i den betragtede periode, men EU-erhvervsgrenen oplevede stadig lave og faldende overskud. På trods af at investeringerne blev fastholdt på så højt et niveau som muligt, for at konkurrencedygtigheden kunne bevares, var EU-erhvervsgrenen tydeligvis ikke i stand til at opnå fortjenstniveauer, som kunne tilskynde til fremtidige investeringer. Desuden fandt nedgangen i EU-erhvervsgrenen sted i en periode med vækst på EU-markedet. EU-erhvervsgrenen mistede 5% af markedsandelen [dette tal blev ændret i den anfægtede forordning] på et voksende marked og var tydeligvis ikke i stand til at drage fordel af væksten på EU-markedet.«

170 Det fremgår af disse oplysninger, at Kommissionen tog behørigt hensyn til EU-erhvervsgrenens store markedsandel og til, at visse indikatorer udviste en positiv tendens. Sagsøgerne er ikke fremkommet med det mindste argument eller bevis, der kan godtgøre, at Kommissionens udsagn i 271. og 272. betragtning til den anfægtede forordning, navnlig om indvirkningen på priserne, var åbenbart urigtige. De har således ikke godtgjort, at Kommissionen, henset til de principper, der er angivet i præmis 163-165 ovenfor, anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at konstatere en negativ udvikling i EU-erhvervsgrenens markedsandel og ved at konkludere, at denne erhvervsgren havde lidt væsentlig skade, idet den tog hensyn til samtlige relevante indikatorer og navnlig EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele og forværringen af dens rentabilitet. Tværtimod fremhævede Kommissionen, at stigningen i salgsmængden kun havde været på 2% (jf. tabel nr. 5, der er gengivet i 245. betragtning til den midlertidige forordning) på det tidspunkt, hvor EU-forbruget var steget med 6% (jf. tabel nr. 4, der er gengivet i 226. betragtning til den anfægtede forordning), og at prisstigningerne ikke var fulgt med omkostningsstigningerne (jf. tabel nr. 7, der er gengivet i 256. betragtning til den midlertidige forordning).

171 Denne konklusion drages ikke i tvivl af den praksis fra Domstolen og Retten, som sagsøgerne har nævnt, således som Kommissionen med rette har fremhævet.

172 Dom af 4. februar 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), der begge vedrørte Rådets forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 262, s. 19), anerkendte ganske vist betydningen af faktoren vedrørende EU-erhvervsgrenens markedsandele for konstateringen af, om der forelå skade.

173 Den vigtigste lære af dom af 4. februar 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), er imidlertid, at de forskellige indikatorer, herunder EU-erhvervsgrenens markedsandel, ikke skal vurderes isoleret, men samlet og i deres helhed (jf. i denne retning dom af 4.2.2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, præmis 49, og af 29.1.2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet, T-528/09, EU:T:2014:35, præmis 61-63).

174 I de sager, der gav anledning til dom af 4. februar 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), var alle de økonomiske faktorer – ud over udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedsandel – desuden positive (dom af 29.1.2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet, T-528/09, EU:T:2014:35, præmis 59-61). I den foreliggende sag fremgår det imidlertid af den midlertidige forordning, at kapacitetsudnyttelsen (tabel nr. 4, der er gengivet i 240. betragtning til den midlertidige forordning), rentabiliteten og investeringsafkastet for EU-erhvervsgrenen (tabel nr. 10, der er gengivet i 265. betragtning til den midlertidige forordning) var faldet i den betragtede periode.

175 I øvrigt vedrører de uddrag af dom af 4. februar 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), og af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35), som sagsøgerne har nævnt, et andet aspekt af skaden, nemlig vurderingen af EU-erhvervsgrenens sårbare situation ved undersøgelsesperiodens afslutning med henblik på at konkludere, at der forelå en trussel om væsentlig skade.

176 Endvidere vedrører dom af 2. maj 1995, NTN Corporation og Koyo Seiko mod Rådet (T-163/94 og T-165/94, EU:T:1995:83), som sagsøgerne har påberåbt sig, en situation, hvor Rådet havde begået en række faktiske fejl, som havde afsløret tendenser, som ikke var i overensstemmelse med den faktiske udvikling på markedet (jf. denne doms præmis 114), hvilket var fejl, der ikke er påberåbt i den foreliggende tvist. Hvad angår dom af 14. marts 2007, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet (T-107/04, EU:T:2007:85), som sagsøgerne ligeledes har påberåbt sig, vedrører denne en situation, hvor Rådet havde begået en faktisk fejl ved at give et billede af udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedsandel, som var i strid med oplysningerne i den midlertidige forordning (jf. denne doms præmis 63-66).

177 For det første har Airoldi ikke desto mindre gjort gældende, at en række oplysninger om skaden, navnlig dem, der vedrører EU-erhvervsgrenens markedsandel, ikke er korrekte, da der ikke på det endelige stadium blev fremlagt nogen nyere data om forskellige faktorer såsom produktionsmængden. Airoldi har sat dette argument i forbindelse med fjernelsen af en stor del

af importen under KN-kode 7610 90 90, som også omfatter varer, der ikke er omfattet af undersøgelsen (jf. 202. betragtning til den anfægtede forordning), og Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.

178 Det skal indledningsvis fastslås, at denne argumentation fra Airoldi knytter sig til sagsøgernes anbringende om analysen af den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Det vedrører nærmere bestemt de forskellige faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation, og som sagsøgerne har behandlet under deres tredje anbringendes første led.

179 Det følger heraf, at disse argumenter i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, falder inden for de rammer, der er defineret af sagsøgernes påstande og anbringender, i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 87 ovenfor. Disse argumenter kan følgelig realitetsbehandles.

180 Som anført af Kommissionen forklares det imidlertid i 278. betragtning til den anfægtede forordning, at EU-erhvervsgrenens salgsmængde på markedet i Det Forenede Kongerige blev vurderet til kun ca. 2% af denne erhvervsgrens samlede salg, hvilken mængde ikke kunne have nogen væsentlig indvirkning på EU-erhvervsgrenens økonomiske indikatorer. Det blev herudfra konkluderet i den anfægtede forordning, at indikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenen var repræsentative, også under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges udtræden, og at de blev bekræftet i lighed med de konklusioner, der var draget på dette grundlag. Desuden foretog Kommissionen en fornyet beregning af EU-erhvervsgrenens markedsandel, hvor den udelod den markedsandel, der blev konstateret i Det Forenede Kongerige (jf. tabel nr. 5a, der er gengivet i 275. betragtning til den anfægtede forordning). Desuden tog Kommissionen højde for fjernelsen af en del af importen under KN-kode 7610 90 90, således som det fremgår af 202.-216. betragtning til og tabel nr. 1, 2 og 3 i den anfægtede forordning, der er gengivet i henholdsvis 208., 217. og 220. betragtning til den anfægtede forordning.

181 Airoldi har ikke fremført nogen argumenter med henblik på at påvise, at disse forklaringer fra Kommissionen er åbenbart urigtige, og at det var nødvendigt at foretage tilpasninger. Henset til den bevisbyrde, der påhviler dette selskab, må disse argumenter således forkastes.

182 For det andet har Airoldi ligeledes gjort gældende, at hvis Kommissionen havde taget hensyn til segmenteringen af aluminiumsmarkedet og til, at der mellem vedtagelsen af den midlertidige forordning og vedtagelsen af den anfægtede forordning skete et fald i de angiveligt skadevoldende varer, der blev importeret under KN-kode 7610 90 90, en stigning i EU-erhvervsgrenens markedsandel fra 81,1% til 85,4% og et fald i importen fra Kina fra 9,6% til 5%, ville den have konstateret, at EU-erhvervsgrenens stilling reelt var blevet styrket.

183 Det skal atter en gang fastslås, at denne argumentation fra Airoldi knytter sig til sagsøgernes anbringende om analysen af den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og nærmere bestemt vedrører de forskellige faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation, og som sagsøgerne har behandlet under deres tredje anbringendes første led. Denne argumentation knytter sig ligeledes til det andet anbringendes andet og tredje led, hvorved sagsøgerne har foreholdt Kommissionen, at den fandt, at ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina var én og samme vare.

184 Det følger heraf, at disse argumenter falder inden for de rammer, der er defineret af sagsøgernes påstande og anbringender, i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 87 ovenfor. I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, kan de følgelig realitetsbehandles.

185 Som anført af Kommissionen forklares det imidlertid i 56. betragtning til den anfægtede forordning, hvorfor denne institution anså den pågældende vare for at være én og samme vare (jf. præmis 62 og 63 ovenfor). Desuden tog Kommissionen højde for fjernelsen af en del af importen under KN-kode 7610 90 90, således som det fremgår af 202.-216. betragtning til og tabel nr. 1, 2 og 3 i den anfægtede forordning, der er gengivet i henholdsvis 208., 217. og 220. betragtning til den anfægtede forordning.

186 Med hensyn til det angivelige fald i markedsandelen for importen fra Kina og stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel skal følgende bemærkes.

187 Det fremgår af tabel nr. 5, der er gengivet i 245. betragtning til den midlertidige forordning, at Kommissionen på dette stadium i proceduren anslog EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked i undersøgelsesperioden til 81,1%. Ved afslutningen af den administrative procedure blev dette tal opjusteret, nemlig til 84,4%, efter en revision af importmængderne fra Kina (jf. tabel nr. 5, der er gengivet i 229. og 230. betragtning til den anfægtede betragtning). Den markedsandel, som Airoldi har påberåbt sig, dvs. 85,4%, vedrører EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked i undersøgelsesperioden, men under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen (jf. tabel nr. 5a, der er gengivet i 275. betragtning til den anfægtede forordning). For det første følger det heraf, at de tal, som Airoldi har påberåbt sig, ikke er direkte sammenlignelige, da de vedrører et andet geografisk område. For det andet forklarede Kommissionen i 276. betragtning til den anfægtede forordning, at selv om EU-erhvervsgrenens markedsandel var blevet revurderet til et lidt højere niveau for den betragtede periode, havde denne markedsandel ikke desto mindre mistet 3,0 procentpoint.

188 De samme overvejelser gør sig gældende for faldet i importen fra Kina. For det første har Airoldi nemlig sammenlignet de data, der blev taget hensyn til i den midlertidige forordning, med dataene i den anfægtede forordning uden at tage hensyn til Det Forenede Kongerige (jf. tabel nr. 2, der er gengivet i 225. til den midlertidige forordning, og tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning). For det andet fandt Kommissionen i 263. betragtning til den anfægtede forordning, at det på grundlag af de justerede importmængder var muligt at observere betydelige importniveauer i relative og absolutte tal, der nåede op på en markedsandel på 5% i løbet af undersøgelsesperioden. I absolutte tal var importen fra Kina steget med 56% i løbet af den betragtede periode, og dumpingimportens samlede markedsandel var steget med 48%.

189 Airoldi har ikke fremført nogen argumenter med henblik på at påvise, at disse konstateringer fra Kommissionen er åbenbart urigtige, og at EU-erhvervsgrenens stilling reelt er blevet styrket. Henset til den bevisbyrde, der påhviler dette selskab, må disse argumenter således forkastes.

190 Det første klagepunkt skal derfor forkastes.

2) Væksten og EU-erhvervsgrenens rentabilitet

191 Sagsøgerne har under deres andet klagepunkt gjort gældende, at Kommissionen fraveg antidumpinglovgivningens formål, da den konkluderede, at EU-erhvervsgrenen havde lidt skade i en sammenhæng med en betydelig vækst i forbruget og i EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

192 Hvad i denne forbindelse angår EU-forbruget på det frie marked er det ganske vist ubestridt, at det steg med 6% i den betragtede periode (jf. tabel nr. 4, der er gengivet i 226. betragtning til den anfægtede forordning, og tabel nr. 4a (EU-erhvervsgrenen uden Det Forenede Kongerige), der er gengivet i 271. betragtning til den anfægtede forordning).

193 For at fastslå, at EU-erhvervsgrenen lider en skade, der kan begrunde indførelsen af antidumpingtold, kræves det imidlertid ikke, at alle relevante økonomiske faktorer og forhold godtgør en negativ tendens (dom af 25.10.2011, CHEMK og KF mod Rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 114).

194 Desuden nuancerede Kommissionen stigningen i EU-forbruget ved at påpege, at selv om dette forbrug var steget i den betragtede periode, var det faldet mellem 2018 og undersøgelsesperioden (jf. 216. betragtning til den midlertidige forordning og tabel nr. 4, der er gengivet i 226. betragtning til den anfægtede forordning). Desuden og frem for alt fremhævede Kommissionen med rette i 271. betragtning til den midlertidige forordning, at EU-erhvervsgrenen, henset til de foreliggende data, havde mistet markedsandele på trods af den stigende efterspørgsel.

195 Hvad angår EU-erhvervsgrenens rentabilitet skal det fastslås, at det fremgår af tabel nr. 10, der er gengivet i 265. betragtning til den midlertidige forordning, at den ganske vist var på 2% i undersøgelsesperioden, men at den faldt fra 4,9% til 2% i den betragtede periode. Kommissionen kunne heraf udlede, at der forelå et pristryk i en sammenhæng, hvor EU-erhvervsgrenens priser – som det fremgår af tabel nr. 7, der er gengivet i 275. betragtning til den midlertidige forordning – steg mindre end omkostningerne.

196 Det følger af det ovenstående, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at konkludere, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade på trods af stigningen i EU-forbruget og rentabiliteten på 2% for denne erhvervsgren.

197 Sagsøgernes andet klagepunkt må derfor forkastes.

3) Hensyntagen til prisen på og mængden af import fra Kina

198 Sagsøgerne har under deres tredje klagepunkt for det første gjort gældende, at Kommissionen lagde vægt på prisen på de importerede varer fra Kina, idet den ikke anerkendte, at importmængden var relevant. For det andet er den anfægtede forordning behæftet med en modsigelse mellem 201. og 249. betragtning vedrørende dette spørgsmål.

199 Dette klagepunkt fra sagsøgerne er baseret på en fejlagtig læsning af den anfægtede forordning.

200 For det første fremgår det af den anfægtede forordnings afsnit 4.3 med overskriften »Import fra det pågældende land«, og nærmere bestemt af tabel nr. 1, 2 og 3, at Kommissionen på en afbalanceret måde tog hensyn til ikke blot priserne på de importerede varer fra Kina, men også til mængden af importen af disse varer.

201 For det andet er der ingen modstrid mellem 201. og 249. betragtning til den anfægtede forordning, eftersom disse betragtninger vedrører forskellige spørgsmål. I 201. betragtning til den anfægtede forordning, der har overskriften »Generelle bestemmelser«, forklares det således navnlig, at »[d]et konstante pres blev udøvet gennem unormalt lave kinesiske priser, [og at] dette pres [havde] flere konsekvenser[, eftersom det bl.a. trykkede] EU-erhvervsgrenens priser, forhindrede disse priser i at afspejle den internationale stigning i priserne på råmaterialer (aluminium) og

trykkede rentabiliteten«, og at »[f]or at dette skadevoldende billede kan opstå, er det ikke nødvendigt med massive importmængder[, eftersom] selv relativt beskeden import eller endog tilstedeværelsen af en betydelig mængde lavprisimport (som det ubestrideligt er tilfældet i den foreliggende sag) er tilstrækkeligt til at fastsætte et lavt prisloft, der påvirker hele markedet«.

202 I 249. betragtning til den anfægtede forordning besvarede Kommissionen derimod de argumenter, hvormed den koncern, som sagsøgerne indgik i, havde bestridt, at der forelå en væsentlig skade, med den begrundelse, at de af Kommissionen foretagne prissammenligninger var uhensigtsmæssige. Kommissionen bemærkede hertil følgende:

»Efter en sammenligning på grundlag af varetype har undersøgelsen vist, at disse eksportørers priser underbød EU-erhvervsgrenens priser betydeligt, hvilket resulterede i ikke blot tilpassede, men mærkbart lavere priser. Haomei Group foreslog også at anvende importørpriserne som en kilde til prissammenligninger. Kommissionen [baserede] imidlertid sine prissammenligninger på et objektivt grundlag ved hjælp af en detaljeret metode og beregninger, som blev fremlagt for Haomei Group. Med denne metode blev der foretaget en sammenligning pr. varetype ved hjælp af flere objektive kriterier, og den var derfor den mest repræsentative metode, som Kommissionen havde adgang til.«

203 Det følger heraf, at Kommissionen ikke anlagde et åbenbart urigtigt skøn og heller ikke modsagde sig selv ved affattelsen af 201. og 249. betragtning til den anfægtede forordning, som vedrører forskellige emner.

204 Sagsøgerens tredje klagepunkt skal derfor forkastes.

4) Stigningen i markedsandelen for importen fra Kina

205 Sagsøgerne har under deres fjerde klagepunkt fremført flere argumenter med henblik på at gøre gældende, at Kommissionen begik en række fejl ved sin hensyntagen til markedsandelen for importen fra Kina.

206 I første række har de gjort gældende, at efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger den 8. februar 2021 faldt mængden af den omhandlede vare, der blev importeret fra Kina, fra mere end 300 000 ton (ved procedurens begyndelse) til 128 853 ton. I denne sammenhæng tog Kommissionen ikke hensyn til dette fald, og den ændrede på ingen måde sin vurdering af skaden og dumpingen.

207 Som det fremgår af tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning, henviser tallet på 128 853 ton til importmængden under otte koder i den kombinerede nomenklatur i undersøgelsesperioden under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Den samlede importmængde fra Kina til Unionen i samme periode og på samme grundlag var på 152 551 ton, og Kinas markedsandel var på 5% (jf. tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning). Ved ikke at tage hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen var importen fra Kina under otte koder i den kombinerede nomenklatur på 164 641 ton, og den samlede importmængde fra Kina var på 191 981 ton med en markedsandel på 6,2% (jf. tabel nr. 2, der er gengivet i 217. betragtning til den anfægtede forordning). Det er ubestridt, at disse tal er betydeligt lavere end dem, som er angivet i tabel nr. 2, der er gengivet i 225. betragtning til den midlertidige forordning, nemlig en importmængde fra Kina i undersøgelsesperioden på 309 853 ton med en markedsandel på 9,6%.

208 For det første skal det imidlertid bemærkes, at sagsøgernes argument er støttet på en sammenligning mellem på den ene side den importmængde fra Kina under otte koder i den kombinerede nomenklatur i undersøgelsesperioden, der blev fastslået i den anfægtede forordning og under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, og på den anden side den samlede importmængde fra Kina på tidspunktet for den midlertidige forordning og før justeringer. Det følger heraf, at denne sammenligning er baseret på tal, der vedrører mængder, som svarer til forskellige materielle og geografiske områder, og som ikke direkte kan sammenlignes.

209 For det andet skal det bemærkes – således som Kommissionen med rette har fremhævet – at selv om tallene for den kinesiske import blev nedjusteret på grund af divergerende synspunkter vedrørende en KN-kode, kunne Kommissionen i betragtning af de foreliggende data bekræfte, at de samlede kinesiske importmængder var forblevet høje, og at der havde kunnet observeres en vækstudvikling, der var identisk med vækstudviklingen på det midlertidige stadium.

210 Kommissionen nedjusterede således tallene efter en mere dybtgående analyse af importmængderne fra Kina, fordi KN-kode 7610 90 90, som også omfatter varer, der ikke var omfattet af undersøgelsen, havde givet anledning til modstridende synspunkter (jf. 202. betragtning til den anfægtede forordning). Kommissionen fandt, at den kinesiske indtrængning fortsat var betydelig (203. betragtning til den anfægtede forordning), og at selv om den kinesiske markedsandel var blevet nedjusteret som følge heraf, var importen fortsat betydelig, og der var blevet konstateret en vækststendens, der var identisk med den, der var konstateret på det midlertidige stadium (213. betragtning til den anfægtede forordning). Efter en analyse af de forskellige faktorer og de interesserede parters argumenter i 208.-249. betragtning til den anfægtede forordning konkluderede Kommissionen i 252. betragtning til den nævnte forordning, at nøgleindikatorerne, som havde vist skaden i denne undersøgelse, fortsat ville være skadevoldende, selv hvis importen fra Kina blev vurderet uden en KN-kode.

211 Det følger heraf, at sagsøgerne med urette har gjort gældende, at Kommissionen ikke tog hensyn til nedjusteringen af importmængderne fra Kina. Deres argumenter må derfor forkastes.

212 I anden række har sagsøgerne gjort gældende, at markedsandelen for importen fra Kina kun steg med 49% mellem 2016 og undersøgelsesperioden, hvilket er en ekstremt beskeden værdi, der ikke kan anses for en trussel for EU-erhvervsgrenen, hvis resultater er stabile og positive. Desuden er enhver forøgelse af markedsandelen uden relevans, eftersom udgangsmarkedsandelen i absolutte tal var minimal, nemlig under 15%.

213 For det første skal det fremhæves, at det er ugrundet, at sagsøgerne har anført, at en markedsandel for importen fra Kina på under 15% var »minimal«. Selv om grundforordningens artikel 5, stk. 7, bestemmer, at der ikke indledes en procedure, når importen fra et land udgør en markedsandel på under 1%, er markedsandelen for importen fra Kina nemlig langt højere end denne procentdel (jf. tabel nr. 2, der er gengivet i 217. betragtning til den anfægtede forordning, og tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning). Grundforordningen fastsætter ikke nogen anden tærskel for en markedsandel, for at det kan konkluderes, at importen fra et tredjeland ikke er af en sådan art, at den kan forvolde skade.

214 For det andet steg den samlede importmængde fra Kina med 49% mellem 2016 og undersøgelsesperioden, og markedsandelen for den samme import steg med 41% mellem 2016 og den samme periode. Denne stigning kan ikke anses for at være »beskeden«, og sagsøgerne har ikke fremført nogen argumenter, der kan rejse tvivl om denne konklusion.

215 For det tredje er sagsøgernes argumenter vedrørende EU-erhvervsgrenens situation blevet forkastet i præmis 162-197 ovenfor, og sagsøgerne har ikke under det foreliggende klagepunkt fremført andre argumenter, der, sammenholdt med markedsandelen for importen fra Kina, gør det muligt at konkludere, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

216 Følgelig må disse argumenter fra sagsøgerne forkastes.

217 I tredje række har sagsøgerne gjort gældende, at importen fra Kina har vundet markedsandele på bekostning af producenterne i tredjelande og ikke på bekostning af EU-producenterne. Endvidere fremgår det af Hydro-koncernens årsberetninger, at den hævdede stigning på fire procentpoint i markedsandelen for importen fra Kina måske skete på bekostning af markedsandelene for denne koncern, som er et selskab stiftet efter norsk ret og ikke en EU-producent.

218 Det skal hertil bemærkes, at de data, som sagsøgerne har påberåbt sig i stævningens punkt 140 og 141 vedrørende importen fra andre tredjelande end Kina og importen fra Kina, således som sagsøgerne har præciseret i retsmødet, hidrører fra tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning (disse data vedrører ikke den samlede importmængde, men importen under otte KN-koder), og fra tabel nr. 6a, der er gengivet i 304. betragtning til den anfægtede forordning, og tager hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.

219 Det fremgår af de data, der er indeholdt i disse tabeller, at den samlede importmængde fra andre tredjelande end Kina steg fra 238 937 ton i 2016 til 295 248 ton i undersøgelsesperioden, hvorved denne imports markedsandel steg fra 8,2% til 9,6%, mens den samlede importmængde fra Kina steg fra 97 535 ton i 2016 til 152 551 ton i undersøgelsesperioden, hvorved denne imports markedsandel steg fra 3,4% til 5%. Selv om det er ubestridt, at importen fra andre tredjelande end Kina – således som det også fremgår af de data, som sagsøgerne har fremlagt – faldt mellem 2017 og undersøgelsesperioden, viser sammenlægningen af de importerede ton fra andre tredjelande end Kina og de ton, der blev importeret fra Kina, pr. år en konstant stigning (og ikke en stabil mængde som hævdet af sagsøgerne). Det følger heraf, at stigningen i importmængden fra Kina overstiger faldet i importmængden fra andre tredjelande end Kina.

220 Det fremgår endvidere af tabel nr. 2, der er gengivet i 217. betragtning til den anfægtede forordning, at den samlede importmængde fra Kina i den betragtede periode steg med 49% (eller med 56% under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, således som det fremgår af tabel nr. 2a, der er gengivet i 262. betragtning til den anfægtede forordning). Samtidig fremgår det såvel af tabel nr. 5, der er gengivet i 229. betragtning til den anfægtede forordning, som af tabel nr. 5a, der er gengivet i 275. betragtning til samme forordning, at EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt i den samme periode.

221 I øvrigt kan sagsøgernes argumenter om, at importen fra Kina måske har fundet sted på bekostning af markedsandelene for Hydro-koncernen, som er et selskab stiftet efter norsk ret, ikke tiltrædes.

222 Udsagnene om Hydro-koncernen understøtter, hvis de anses for godtgjort, således ikke sagsøgernes synspunkt, for Hydro-koncernen er – som Kommissionen har bemærket uden at blive modsagt af sagsøgerne – en del af EU-erhvervsgrenen, og et af selskaberne i koncernen, nemlig Hydro Extrusion Hungary k.f.t, der har hjemsted i Székesfehérvár (Ungarn), var blandt de EU-producenter, der indgik i stikprøven, som det fremgår af 22. betragtning til den midlertidige forordning.

223 Argumentationen om, at importen fra Kina ikke steg på bekostning af EU-erhvervsgrenens salg, men på bekostning af importen fra andre tredjelande end Kina, skal således forkastes.

224 Disse argumenter fra sagsøgerne og med dem hele det tredje anbringendes første led må derfor forkastes.

[*udelades*]

IV. Sagsomkostninger

270 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, pålægges det dem at bære deres egne omkostninger og betale de af Kommissionen afholdte omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand.

271 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, hvorefter de institutioner, der er indtrådt i en sag, bærer deres egne omkostninger, bærer Parlamentet sine egne omkostninger.

272 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i samme artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger. Da Airoldi er indtrådt i sagen til støtte for sagsøgerne, som har tabt sagen, bør dette selskab bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

3) Europa-Parlamentet og Airoldi Metalli SpA bærer hver deres egne omkostninger.

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. juni 2023.

Underskrifter